

ჩახალი განვითარებული კულტურული გამზღვის და კულტურული გამზღვის მართვის სამსახური

უცხალული კულტურული გამზღვის მართვის სამსახური



პროექტების შესახებ ინფორმაციის მიღებას. შეხვედრაზე ასევე, ისაუბრეს საქმიანობის ეფექტურად განხორციელების საშუალებებზე, „სოფლის მხარდაჭერის პროგრამის“ ფარგლებში დაგეგმილ სამუშაოებზე და დასახლებებში არსებულ, სწრაფად მოსაგვარებელი პრობლემების გადაჭრის გზებზე.

საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ხობის საინფორმაციო-საკონსულტაციო სამსახურის უფროსმა ანგულ მიქავამ შეხვედრის დასასრულს გამგებლის წარმომადგენლებს შეხვდნენ. შეხვედრა ინფორმაციული ხასიათის იყო და მიზნად ისახავდა განხორციელებული და მიმდინარე

უცხალული კულტურული გამზღვის მართვის სამსახური



ხობის მუნიციპალიტეტის გამგებლი გოჩა ქაჯაია და გამგებლის პირველი მოადგილე ვარაზ გაბედავა, ადმინისტრაციულ ერთეულში გამგებლის წარმომადგენლებს შეხვდნენ. შეხვედრა ინფორმაციული ხასიათის იყო და მიზნად ისახავდა განხორციელებული და მიმდინარე

გამგებელი ზემო ქვალთნუ გამრიცხველიანების სამუშაოებს გაეცნო



ხობის მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ ერთეულებში ინდივიდუალური გამრიცხველიანების პროცესი აქტიურად მიმდინარეობს. ზემო ქვალთნის ადმინისტრაციულ ერთეულში მიმდინარე გამრიცხველიანების სამუშაოებს, ხობის მუნიციპალიტეტის გამგებელი გოჩა ქაჯაია, „ენერგო-პრო ჯორჯიას“ წარმომადგენლებთან ერთად გაეცნო.

ზემო ქვალთნში მიმდინარეობს 0,4 კვ-ის ქსელის სარეაბილიტაციო და ინდივიდუალური გამრიცხველიანების სამუშაოები. სულ გამრიცხველიანება 216 აბონენტი. რეაბილიტაციის შედეგად შეიცვლება 12 კმ-ის სიგრძის სადენი და 206 ცალი საყრდენი. ასევე, პარალელურად ხორციელდება ინდივიდუალური მრიცხველიანების სამონტაჟო სამუშაოები.

ზემო ქვალთნში გამრიცხველიანების პროცესი ივლისის პირველ ნახევარში დასრულდება.

უცხალული კულტურული გამზღვის მართვის სამსახური



მიმდინარე სარეაბილიტაციო სამუშაოები შეამოწმა.

ინსპექტიონების „შესაბამის მუშაკებს ინსტრუქტაციის“-ის შესაბამის მუშაკებს ინსტრუქტაციის სტადიონისა და სავარჯიშო მოედნების მზადყოფნაში მოყვანის თაობაზე ჩაუტარეს.

არსებული სტადიონის ინსპექტიონებისას ჩამოსულ სტუმრებთან ერთად ხობის მუნიციპალიტეტის გამგებელი გოჩა ქაჯაია და გამგებლის მოადგილე მახარე ჩოკორაია იმყოფებოდნენ.

ნოვიზევის მოამბე გზაგის მოხარისე მიმდინარეობა



ნოვიზევის ადმინისტრაციულ ერთეულში, სოფლის მხარდაჭერის პროგრამის ფარგლებში მიმდინარე შიდა გზების მოხრეშვითი სამუშაოები და ათვალიერების ნოვიზევის თემის მაურიტარმა საკურებულოს წევრმა, ხობის მუნიციპალიტეტის იტეტის საკრებულოს ეკონომიკური განვითარების საკითხთა კომისიის თავმჯდომარებრივი გოჩა სიჭინავამ და ნოვიზევის ადმინისტრაციულ ერთეულში გამგებლის წარმომადგენლელმა ლევან ლიპარტიამ.

მოსახლეობას უფასო გამოკვლევები ჩატარდა



ქალაქ ხობში, სამკურნალო-დიაგნოსტიკურ ცენტრ „მკურნალში“, ამერიკის შეერთებულ შტატებში სტაუირებულმა, ფიზიკური მედიცინის და რებილიტაციის ექიმმა ბესიკ კორტავამ, მოწვეულ სპეციალისტებთან ერთად, მუნიციპალიტეტის მოსახლეობას უფასო სამედიცინო მომსახურება გაუწია. კვალიფიციურმა ექიმებმა, უფასო სამედიცინო დახმარების მიღების მსურველებს, აშშ-სა და ევროპის ქვეყნებში აპრობირებული მეთოდებით ხერხების და ტერფის პათოლოგიების სკრინინგი ჩაუტარეს.

სამურთლებრივი და კიროვნები მანებითარების გასახელ ცოდნი



სატრენინგო თემები შერჩეულია სოფლად მცხოვრები მოსახლეობის ინტერესების და საჭიროებების გათვალისწინებით და ორიენტირებულია პრაქტიკული უნარების გამომუშავებაზე, რათა სოფლის მკვიდრებმა უკეთ ისარგებლონ საუთარი უფლებებით და სახელმწიფო სერვისებით, აქტიურად მიიღონ მონაწილეობა სახელმწიფო ეროვნული და საზოგადოებრივ პროცესებში.

ტრენინგების თემებია: სამართალი და ადამიანის უფლებები, კონსტიტუციური ორგანოთა სისტემა და ადგილობრივი თვითმმართველობა, საკუთრების უფლება, სამეცარევულო და საგადასახადო სამართლის საბაზისო ცნებები, რა არის დისკრიმინაცია, ეფექტური კომუნიკაცია, კონფლიქტის მართვა, დროის მართვა, პროექტის მართვა და პროექტის წერა.

პროექტის მონაწილეებს ტრენინგის დასრულების შემდეგ გადაცემათ სერნული განვითარების ხელშეწყობა.

4

მეტად გააზრება და მაქსიმალური ყურადღება. აღნათ, სპეც-ტაკლის კველა მონაწილე თავიდან ჩაეძიებოდა ორმანს, მისი „სამზარეულოს“ უკეთ გასაცნობად. ყოველ შემთხვევაში, მე ყოველთვის ასე ვიქცევი.

პრემიერის შემდეგ, ბატონ
გურამთან გასაუბრების სა-
შუალება თუ მოგეცათ?

— სპეციალის ბოლოს აპლო-
დისმენტები მიიღო ბატონშა გუ-
რამმა. ფარდა რომ დაეშვა,
ძალიან ბედნიერი და
გახარებული ჩანდა. მონაწილეებს რამდენიმე სიტყვით მოგ-
ვაფერა, შეგვაქო და სითბო
გვიწილადა. ეს დიდი სტიმუ-
ლია ჩვენთვის. ლაშა ონიანი
და ზაზა მარჯანიშვილი მას-
თან კონსულტაციებს გადიოდ-
ნენ, მაგრამ რეპეტიციებზე დას-
წრება მისთვის რთული იქ-
ნებოდა.

„**Նօմեն** ծոյցանցը ըստ
ամեացեա լա Ծոմենցուտան
Շենցը դրանց զուսացնուու.
Ռուուն զայցեա, ռուն մաս-
տան շրտաւ մոցովն էց լատ
և ցենանց լցումա?

— „სიმბონ ბოკანეგრას“ პირველი პრემიერა 22 მარტს ვიმდერე, მარიას თეატრში. მაშინ საქმაოდ მცირე დროში მომიხდა როლის მომზადება და სიმღერა. ამჯერად, სპექტაკლი ფესტივალ „თეოტრი ლამების“ ფარგლებში, 27 მაისს წარმოადგინეს. დომინგოს გარდა, იქ მღეროდა მსოფლიოში ცნობილი სოპრანო ტატიანა სერუანი და შესანიშნავი ბანი მიხაილ პეტრენკო. ჩემს სიხარულს საზღვარი არ ჰქონდა, როცა გავიგე, რომ ოპერაში დომინგოსთან ერთად მომიწევდა სიმღერა. რეპეტიცია ერთ დღეში გა-

„ბრძოლის გვარდით ვიღეა!“

ვიარეთ. ოოგორც ტენორის-
თვის, ეს ჩემთვის ძალიან მნიშ-
ვნელოვანი იყო. მის სიმღერებზე
ვართ გაზრდილები არა
მხოლოდ მე, არამედ ოპერის
ბევრი შემსრულებელი და მოყვა-
რული. ასაკიდან და მისი ფი-

დამსახურებაა. ის, როგორც დი-
დი ხნის მეგობარს, ისე გექცე-
ვა და ყოველგვარი
დამაბულობაც გეხსნება.

დიდი ხანია, ეს ადამიანი
სცენაზე დგას. ჯერ კიდევ
ჩვენს ბავშვობაში მაგნიტო-

მეგონა, რომ დომინგოსთან ერთად სიმღერა ძალიან შორეული ოცნება იყო. სტუდენტი

ლატომ გავათისლა ჰლახილო
დომინგომ ოთარ ჯორჯიკია



კაღარი საეძოვებლივ სიმონ გოგავებრა“

ზიქური შესაძლებლობებიდან გა-
მომდინარე, ახლა ის ბარიტონ-
ზე გადაერთო, ტენორის რე-
პერტუარს მცირე დღზით „უღა-
ლატა“, მაგრამ ხმა შესანიშნავ
ფორმაში აქვს. ფანტასტიკური
პირვენებაა. საერთოდ, არ მქო-
ნია ის მომენტი, რომ ლეგენ-
დის გვერდით ვიდექი და რა-
საკირველია, ეს პირველ რიგ-
ში ასაკო ჰომილო უმინისონ

ფონის კასეტებზე ვისმენ-
დით პავაროტის, ღომინგო-
სა და კარერასის კონცერ-
ტებს. ალბათ მაშინ ვერც
წარმოიდგენდით, რომ
წლების შემდეგ ერთ სცე-
ნაზე იდგებოდით?

— ძნელია, ამაზე იფიქრო. ყოველთვის შორს გგონია ასეთი მომავალი, მაგრამ არავინ იცის, ვის რა ელის ხვალ. მართოავ

რომ ვიყავი, მაშინ ვერც იმასა
წარმოვიდგენდი, რომ ოდესმები
ჩვენ ოქრო და მარგალიტ ოპერა
ის მომღერლებთან ერთად
დავდგებოდი სცენაზე, მაგრამ
საბედნიეროდ, დადგა ის მო-
მენტი, რომ ჯერ მათთან ერ-
თად ვიძლერე, ახლა კი დომინ-
გოსთან ერთადაც. ვნახოთ,
ჩვალ რა იქნება (იღიმის).
ახალი გრაფიკი რჩეა - თუ

ახალგამოდების ოჩევა-და-

ანა კალანდაძე.
შურნალი „გზა“ №23

ଧ୍ୟାନରେ ପାଦମଣି ଶକ୍ତିରେ ଶୁଦ୍ଧିତ ଜୀବନରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଦମଣି



საზოგადოების ცო-
ტა ნაწილმა, ინტე-
ლექტუალურმა ფე-
ნამ ქალს განსაკუთ-
რებული როლი და
ფუნქცია მიანიჭა,
განსაკუთრებული
და არა ტრადიცი-
ული.

თანამედროვე სა-
ზოგადოებაში აუ-
ცილებლია ქალთა
პოტენციალის აღ-
გნედერული თანასწო-
რუნველყოფა. ამ ს-
კვ წლებია ემსახუ-
ტურულ-ჰუმანიტარ-
დი „სოხუმი“, რომელ
ტიკითაკ ჩატარდა

ტრენინგი დაბა უ
დაც ჩვენც მივიღ
ლეობა.

ტრენინგის ძირია
იყო, თუ რა როგორ
ქალს ქვეყნის სოცი-
ნომიკურ ცხოვრება
შეცვლა შეუძლია და
დღების საკათოლოდ.

A black and white photograph of a large group of approximately 30 women of various ages. They are posed in three rows in front of a modern building with large glass windows. The women are dressed in a variety of styles, including dresses, blouses, and jackets. Some are holding small bags or papers. The group is arranged in three rows, with some women standing on chairs in the back row to reach a higher level.

დერი ქალების გა
მოვლენას და მათ
ზე დახმარებას.
ქალები, ჩშინ

ଶେଷତଥିବା ପରିମାଣ
ରାଜ୍ୟରେ କାହାର ଦେଖିଲୁ
କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର

ზრდისთვის პოლიტიკურ ცხოვ-
რებაში გადაწყვეტილების მიმ-
ღებ თანამდებობაზე ქალთა რა-
ოდენობის ზრდის მხრივ, ამის
მაგალითთან ზოგიერთ მუნიცი-
პალიტეტებში შექმნილი გენ-
დერული ქსელები და მრჩევა-
ლების დანიშვნა განდერულ სა-
კითხებში.

ბოლო პერიოდში საზოგა-
დოებრივი მონაწილეობის პრო-
ცესებში, განსაკუთრებულ ყუ-
რადღებას იმსახურებს მასმე-
დის ჩაბმის პრობლემა, რად-
გან იგი წარმოადგენს საზო-
გადოებრივი მონაწილეობის
გაზრდის საწყისს და აუცი-
ლებელ ნაბიჯს ქალთა გააჭ-
ტიურებისკენ. მასმედის ჩაბმა
მოემსახურება ხელისუფლებისა
და საზოგადოების შორის კო-
მუნიკაციის დამყარებას, მათ
სათანადო დონეზე, აქტუალუ-
რი საკითხებზე სწორი ინფორ-
მაციის მიწოდებას.

ჩევნი გაზეთის საშუალებით
ვაპირებთ მუდმივად გავაშუქოთ
ქალთა პრობლემები, მათი გა-
დაწყვეტის გზები, მოვახდინოთ
ლიდერი ქალების ცნობადობის
გაზრდა და თანადგომა აღმო-
კუჩინოთ მათ.



14 ივლისი 6თვეს 2018-ის 2018 წლის კონკურსი

მას შარდების არ სჭირდება, ის ცვლა ჩვენთაგანის
ახლობელი, უსაყვარლესი მფრინალი და პიროვნება იყო.
მას მამული და მამულიშვილები არასოდეს დაივიზუება.
გთავაზობთ ნოდარ ღუმბაძის „უბის ჭიბნაძის ჩანაწერებს“
და მისი ქალიშვილის გათი ღუმბაძის მოგონებებს.

* * * არო და იმ მხრიდან უშზირო საიდა-
ნაც ლაპაზია. * * *

მირჩევნაა. ადამიანი კი არ უნდა დაწყა, ჟუჭყეყი უნდა ჩამობანო.
* * *
უამრავი ნაკლის მიუხედავად ქარ-
გაცი რომ სხვის სალოცავს დაანგრევს, თავისი სალოცავი იმაზე მაღალი, იმაზე მედგარი და იმაზე ლამაზი უნდა ააგოს.

თვეელს ისეთი თაკარა გული, უზე-
სი სული და მაღალი ბუნება აქვს
მთელს სამყაროს დასწევდა, კავ-
კასიონის მარადი თოვლი რომ არ
აგრილებდეს და აშოშმინებდეს.

ადამიანის სული, გაცილებით უფრო მძიმეა, ვიდრე სხეული, იმდენად მძიმე, რომ ერთ ადამიანს მისი ტარება არ შეუძლია, ამიტომ, ვიდრე ცოცხლები ვართ, ერთმანეთს ზელი უნდა შევაშველოთ და ვეცალოთ, როგორმე უკვდავყოთ ერთმანეთის სული; თქვენ ჩემი, მე სხვისი, სხვამ სხვისი და ასე დაუ-

საბამოდ, რამეთუ იმ სხვისი გარდაცვალების შემდეგ არ დავობდეთ და მარტონი არ დავრჩეთ ამ ქვეყანაზე.

ქვეყნის სიკვარულს საყველპუროდ და საარშიყოდ ნუ გაიხდით, სამზობლო როსკიპი ქალი არაა, გრძელი მარტინი კი მარტინი არაა.

ძოვრალს რომ შოგენატრება და შაშინ გაიხსენებ, სამშობლო ტაძარია სალოცავი. მუხლზე დაჩოქილი უნდა იდგე მის საკურთხეველთან, ცალი ხელით პირჯვარს უნდა იწერდე, მეორეთი კი ხმალს იქნევდე, ეშმაკები რომ არ დაეპატრონო... და კიდევ ერთი, შესატირავის მიტანა ვერავინ ვერ უნდა მოგასწროს ამტაძართან.

* * *

პირადად მე ჩემს მასწავლებლად ის ადამიანები მიმაჩნია, რომელმაც საგანი კი არ შემასწავლეს, არამედ შემაყვარეს. ჩემთვის მასწავლებლობა საგნის ცოდნა კი არ არის, არამედ ღვთით მომადლებული უნარი, სხვასაც გადასცე ცოდნა და ისე შეაყვარო საგანი, რომ განცვიფრებულმა იფიქროს, ეს რომ არ მცოდნოდა, რა მეშვეობოდა და ამ ჩემს ცხოვრებას რა ფასი ექნადოთ.

* * *

* * *

დ მერთი ისე ნათელია, ისე
აქობეთი, ისი ახადი და ისი უბრა-
ველაზე მეტი ენა მსოფლიოში
ღმერთმა იცის. ყველას თავის ენა-
ზე ელაპარაკება.

* * *

ჩემი სიცოცხლე სიყვარულით გარდაცვლილ ადამიანთა სულით საზრდოობს... უკვე რამდენი ხანია, დედამიწაზე სიძუღვილით მეტი ადამიანი კვდება, ვიდრე სიყვარულით, უკავშირზე არ არის რა ერთ მარტივი და მარტივი მოვალეობა.

ადამიანი ტაძრის კედელზე
მოხატული ფრესკა არ არის, რომ
ერთ განზომილებაში უმზირო, ან მო-
შალო... მას ირგვლივ უნდა შემოუ-

ერგონომიკი განაზღავნებები

მასთან, თურმე მუდამ მხიარულება იყო. სამე-
გობროც ასეთივე ჰყოლია - მოღენისა და ქეიფის
მოყვარული. - დედაჩემის, ნანულის ხრაშენა, „ნაპო-



ლეონი“, დომი და ნიგვზიანი ხარჩო იყო ჩვენი ოჯახის სავიზიტო ბარათი. მამას ძალიან უყვარდა ნიგვზიანი ხარჩო. დედაჩემი აკეთებდა ისე, როგორც ნამდვილ შეგრძლ ქალს შეეფერებოდა. მართალია, მამა ხშირად ქეთობდა, „გადამოვრალი“ არა სდროს მახსოვს. მოვიღოდა ნასვამი, დაგვაგორებდა მე და მანანას ნოხეჟ და იყო ბალიშებითა და მუთაქებით, „ჩეუბია“ - ჭიდაობა, ბღლარმუნი, კივილი და კისკისი. მამას ყოველთვის მხარულება შემოქმნდა შინ... მაისში ჩაგვირიდა ხოლმე მანქანაში და მივდიოდით გულრიფშმი... სამი თვით. მამა იქ ძალიან კარგად მუშაობდა. გზად ერთ რიტუალს აუცილებლად ვასრულებდით: ვჩერდებოდით ან „წევაში“, ან „ჭიშურაში“.

ოფიციანტები უკვე გველოდებოლონენს: ორო, ბატონი ნოდარ, მობრძანანდით, ბედნიერ მგზავრობას გაისურვებთო. წინასწარ იცოდნენ, რომ აუცილებლად იქრულ ხარჩის შეუკეთდა... ასე მეორდებოდა ყოველ წელს და ბოლოს დიდი ღურჯი ზღვით სრულდებოდა. იცი, როგორი სახლი გვქონდა გულრიფუში? ყველა, ვინც სოხუმში ჩამოდიოდა, აუცილებლად ჩენ გვსტუმრობდა. ვინც კელას სურში ისკვენდა, უჟველად შემოგვივლიდა ხოლმე. გაგრისკენ მიმავალიც ჩენთან ჩერდებოლონენ ორი ღამით მაინც. პოეტ კარლო კალაძის სახლშიც ასეთივე ხალხმარავლობა და სტუმრიანობა იყო. მამა მას “ძია კარლლის”, ჩენ კი, როგორც „ბურატინშია“, „პაპა კარლლის“ ვებახდით. მისი შვილი ჩენი ოჯახის მეოთხეარი იყო.

ହେଉଥିବା କାହାର ପାଦରେ ଏହା ନାହିଁ । କାହାର ପାଦରେ ଏହା ନାହିଁ । କାହାର ପାଦରେ ଏହା ନାହିଁ ।

ମାର୍ତ୍ତିମ କା ଏହି ପାଇଁ ପାଇଁ - ମତେଲ୍ଲି ଗୁଣରିତ୍ୟଶିଳେ ସାନାକି-
ରାମ - ଚିରାଗରେତ୍ତାବୀ, ମେରୁଜାନ୍ତାବୀ, କାରଲ୍ଲ କାଲାଦିଶା ଓ
ଗାନନ ତାରବା ନ ଜୀବାକ୍ଷେତ୍ର ମର୍ଯ୍ୟାନମ୍ବନ୍ଦାଧ କେଲାନନ୍ଦନେବ
”ପାଇଁ ପାଇଁ“ ଡାକ୍ତରୁନ୍ତବୀବାକୁ, „ମେତେବୁଖ୍ବେବୀ“ ଗାରୁଜାପୁଲ୍ଲବୀ,
ଡାକ୍ତରୁନ୍ତବୀବା ବରୁନ୍ଦେବାନନ୍ଦନ୍ତବୀ ଥିନ ଓ କେଲ୍ଲ ଶରୀରିଦାନ୍ତବୀ
କାହିଁକିନ୍ତବୀବୀରୀ ପ୍ରେଲାଭାବୀରୀ କାରଗାଦ ଅରିବୋ. ମାତ୍ର ଶରୀରିଲେ
ମାମା ବିଲାଦ ଅମ୍ବାଗୁଣବନ୍ଦଦ୍ଵାରା କୋଲମ୍ଭ ଗନ୍ଧିପୁର୍ବଲୋ ମେଥ-
ଲ୍ଗାଉରିଲେ ମାତ୍ରିଶୁରିବୀ. ନାକିରିତାନ ମରାଗୁନ୍ଦବୀନ୍ଦନ୍ତବୀ କୋଲ-
ମେ ନୁବୀ, ରାମଲ୍ଲିବୀ ଫୁଙ୍କୁରିପୁ ସାବ୍ଦେ ପ୍ରେ କେତ୍ତାଲିତା ଓ
ଶ୍ରଦ୍ଧାଗରିଦିତ. ମେରୁ ନାକିରିତାନ୍ତବୀ ପ୍ରେଦନ୍ତବୀ ଠି ତେବୁଥିଲା ମା-
ମା ସାନାକିରିତାନ୍ତବୀ ମୁଣ୍ଡ ନାବିନୀବୀବା ଓ ଶୁଭବନୀବୀବା - ପ୍ରେ-
ଲାକୁ ଶୁରିଗବୀଦା. ମତେଲ୍ଲି ଗୁଣରିତ୍ୟଶିଳେ ପିଲାଦା, ରାମ ଠି
ଲାମ୍ବେ ଲୁହମ୍ବାମ୍ବେବୀବା କ୍ଷେତ୍ରି ପ୍ରେ ଓ ମାମା ଆପୁଲ୍ଲବୀଦାର
ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ମାମିଶ୍ରଦାରିଦା...

ერთ მშვენიერ საღამოს კი მამაც გამოცახადა: ხალა
ქეთვანულ მდგრადი როთ. სიხარულისგან ის დამტე თეთ-
რად გავათხენ. უთენია წამოვტები ფეხზე, მამას
სათვალშია მოწყობილობის ჩაღაეგაშიც მი-
კემარე, მისი მოსკოველი მეგობარი კა გაუ-
თავებლად აჩხაფუნბდა ფოტოაპარატს, მეც ვუ-
ცინოდ და ვუცინოდი ობიექტის. ბოლოს და
ბოლოს, მანქანაც გამოჩნდა. ბარგი ჩაწყვეს და...
დედამ წამსვლელები რომ გადაოვალა, აღმოჩ-
ნდა, რომ ჩემი ადგილი აღარ იყო. ლამის გული
გამისკდა. დაღონებული დიდ ღორიზუ ჩამოვჯექი,
ჩაფიქრებული მამაც გვერდით მომიჯვდა. მოს-
კოველმა სტუმარმა - „ოგონიონკის“ ცნობილმა
ფოტოკორესპონდენტმა ბალტერმანაცმა არ
დაახანა და კვლავ ჩააჩხა კუნა აპარატი, თუმცა
მის კენ არც გამიხედავს. მაინც ვერ მაწყენინა
მამაც და ბოლოს საღლაც, „ბაგაჟნიკში“ ჩამტე-
ნა.

ვიწრო დაფორმლილ ზეივანს გაუშევით და ულა-
მაზეს ადგილებში ვიარეთ: ჩანჩქერები, ღრუბლები და
მზე ერთმანეთს ენაცვლებოდა... მამისა და მისი მე-
გობრების, კარლო კალაძის, გიგლა ფირცხალავას,
გულდა კალაძის, რეზო ლალიძის და საერთოდ, იქ
შეოფების „ოვეზაობები“ არაჩემულებრივი სანახობა
იყო: იქვე ცეცხლს ანთებდნენ, ასუფთავებდნენ წვე-
რას და ხალებიან კალმახს და მოსახარშად დიდ
ქვაბში ყრიდნენ. შემდეგ კი სკამდნენ. ძია რეზო - რე-
ზო ლალიძე ღვინოს მაგრად სკამდა... მამას ლუდიც
ძალიან უყვარდა.

თბილისში, ჩევნებს მეზობლად ცხოვრობდა გოგი თო-
ფაძე, რომელიც მამაზე ბევრად ასაღვაზრდა იყო, მაგ-
რად მაინც მეგობრობდნენ. ერთხელ მამა ექუმრა: სტუმ-
რად ჩეხი მწერალი მყავდა, ჩვენებური ლუდი დაკა-
ლევინე და ასე მითხრა: ეტო პირო უჟე კტორო პი-
ლო. ჩაისთან დაკავშირებითაც მახსოვს მისი ხუმ-
რობა: სტუმარი გვყავდა, ქაფქაფა ჩაის სხა უყვარ-
და. რამდენიმე ჭიქა რომ დალია, მამა მასზე თქვა, -
ამას შარდის ბუმტი რომ გაუსკდეს, ფეხებს დაიმ-
დულრავსო... ინფარქტების შემდეგ მამას ღვინის სხა
აუკრძალეს. მხოლოდ ერთი ჭიქის დალევის უფლება
ჰქონდა. რაღაც კერძარ სკამდა, სუურასთა გაცილებით

მეტს საუძრობდა და ათას საინტერესო ამბავს ჰყვებოდა....
გულრიფშსა და საგურამოში საკუთარი ხელით გაუჭირება ბუხრები. საცმაოდ რთული საქმე ყოფილა, მაგრამ რაღაც წესი სციდნა. ხელოსნიც დაუხმორება, მაგრამ ძირითადად, თვითონ აუწყვა. - საგურამოს ბუხარს მაძვედა ლურსმნები, რომელზეც ნივრისა და წიწავის აცმები დაიმდა. ინტერიერიც თვითონ მოაწყო - შამფურები, გურული კვაზისგან დაზაღებული ხაპი, ღოქი და კეცებიც იქვე დაალაპა.

შემდეგ იმ გადასურულში მერცხლებმა ბუდე გაიკეთეს და მამამ ჯოხიც მიუჰქვდა. მერცხლები ბუდიდან რომ გამოვიდოდნენ, იმ ჯოხზე ჩამოსხდებოდნენ ხოლმე. საღამოობთ მამაც იქვე იჯდა, ბუნარისა „ტელოგრეიკით“ და ელაპარაკებოდ ხოლმე იმ მერცხლებს. ისინიც ჭიკჭიკითა პასუხობდნენ რაღაცას. დღეს ჩვენი გულრიფშის სახლი დანგრეულია. ჩემი მოსკოველი მეგობარი ჩადის ხოლმე იქ, უოტოები გადაულონ ნანგრევებს და გამომიგზავნა. არაფერი აღარ არის, მხოლოდ ორი კედელი და მამას გაკეთებული ბუხარი დგას ეზოში. მარტო ეს კედლები და ჯვარი დარჩა, რომელიც თეთრი აგურით ააგო. კველაფერი დაინგრა აფხაზეთის ომის დროს, არ დაინგრა ის, რაც მამას ხელითა გაკეთებული...

